

Les infraestructures dins de la República Catalana

written by Xavier Font i Mach | 28 d'octubre de 2021

El futur més immediat d'un nou Estat atorga un rol decisiu a les infraestructures com a peça clau pel correcte funcionament d'un país i com a motor per a desenvolupar la seva economia i progressar socialment. Un nou Estat ha de pensar en el dret dels individus a l'accessibilitat, a gaudir de formes de vida saludables i a disposar dels serveis indispensables com són l'aigua, el gas o l'electricitat. Per això cal adoptar uns sistemes eficients de transport i de proveïment que facin efectiva la mobilitat de persones i mercaderies i de la informació, sempre sota criteris de sostenibilitat ambiental.

El nou Estat necessita, per qualitat democràtica, ser racional en el procés de presa de decisions a l'entorn de les infraestructures. A l'hora d'implementar una infraestructura, es proposa utilitzar instruments de decisió col·lectiva, seguint els models existents en països desenvolupats i contemporanis. De tots és conegut, i en tenim experiència, que invertir en una actuació innecessària constitueix una greu errada i una pèrdua de diners que podrien ésser destinats a cobrir serveis bàsics dels ciutadans o a la realització d'inversions més eficients. Cal treballar tenint en compte el concepte de cost-benefici en les fases de concepció, execució i explotació.

Hem de canviar el model de centralitzar-ho tot, aquest esquema aplicat per l'estat espanyol, ens ha demostrat que és un permanent obstacle al creixement de zones dinàmiques i de gran potencial. Pensar els territoris de Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida de forma integrada i multimodal és la visió de futur que ens possibilitarà el creixement global i desenvolupament econòmic i social del que disposem, màxim potencial per una futura Catalunya dins del mercat europeu. El

nou Estat necessita una definició de noves estructures de transport de persones i mercaderies i d'unes plataformes logístiques que permetin donar resposta als nous fluxos com a conseqüència de ser porta logística del Mediterrani i del centre d'Europa pensant en l'entrada en servei del corredor mediterrani.

El futur Estat ha de donar resposta als interessos dels seus ciutadans, ara tenim l'oportunitat de donar solució a moltes situacions irracionals i encallades de forma crònica. No es pot seguir amb la manca d'inversions en via, en catenària, en sistemes de senyalització i control de la xarxa de Rodalies. No podem seguir amb la passivitat demostrada per Aena en la gestió dels aeroports. No es pot seguir amb la limitació de creixement econòmic i productiu de ports com Barcelona i Tarragona. No podem seguir amb l'actual marc regulatori del sector energètic que afecta a l'economia productiva i als preus que paguem per l'electricitat.

Poder disposar d'unes infraestructures pròpies ens han de permetre l'aplicació de polítiques innovadores en línia amb les directrius europees de transport, de medi ambient i d'energia. Conceptes com el de pagament per ús i qui contamina paga han de constituir una de les fites a assolir en la nova cultura infraestructural i de foment de la mobilitat sostenible. Ens cal potenciar el concepte que el transport públic sigui una alternativa real per atendre les necessitats de mobilitat, i contribueixi a la lluita contra el canvi climàtic, la millora de la qualitat de l'aire i la seguretat viària. Com a directriu bàsica de futur, la mobilitat en vehicle privat ha de créixer menys d'un 60% fins el 2026 mentre que la mobilitat en transport públic ho hauria de poder fer gairebé en un 120%.

Les infraestructures, dins d'una futura República Catalana, ajudaran a augmentar la creació de riquesa, afavoriran la reindustrialització, augmentaran les activitats de l'empreses, podran generar creació de llocs de treball, permetran

l'augment de cotitzacions a la seguretat social, i seran sostenidores de les pensions.